

Listopad

Divadelní zpravodaj >>> 108. sezóna 2017/2018

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2018

SETKÁNÍ S VIKTORIÍ HRADSKOU

ČESKÁ PREMIÉRA S HUDBOU NA VÝSOSTECH

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
 I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Listopad

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	1.	10:00	BÍLÁ NEMOC	KONEC 12:35		šk
		17:30	Z POSTELE DO POSTELE			J
ČTVRTEK	2.	19:00	NOC GRACIÍ			
			Galavečer Základní školy a Praktické školy SVÍTÁNÍ , hostem kapela The Tap Tap a další.			
SOBOTA	4.	19:00	KISS ME, KATE	KONEC 21:40		
NEDĚLE	5.	16:00	MEZI NEBEM A ZEMÍ	KONEC 18:10		
ÚTERÝ	7.	10:00	KONEC MASOPUSTU	KONEC 12:25		šk
		19:00	OTHELLO	KONEC 21:30		F
STŘEDA	8.	17:00	Z POSTELE DO POSTELE			L
ČTVRTEK	9.	19:00	M. Becker / UŽ NIKDY SÁM!		★	
			Hra o dnešních singles. Režie P. Novotný. Divadlo Kalich, Praha			
PÁTEK	10.	19:00	TŘÍKRÁT ŽIVOT	KONEC 21:10	DERNIÉRA str. 20–21	H
NEDĚLE	12.	19:00	J. Jiráň – M. Kořínek / CARMEN Y CARMEN		★	
			Procházka známou operou, která se však ještě za střízliva změnil ve zběsilý úprk. Hrají D. Pecková a B. Hrzánová. Režie J. Jiráň. Agentura Camerata, Praha			
PONDĚLÍ	13.	10:00	ČTYŘLÍSTEK!			šk
		18:00	D. Drábek / ČTYŘLÍSTEK!			Z
			Divadelní verze legendárního komiksu. Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové			
STŘEDA	15.	17:30	RASPUTIN	KONEC 20:20		S
PÁTEK	17.	18:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 20:40		G

SOBOTA	18.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20		
		22:00	NOC DIVADEL – DIVADLO NARUBY			str. 21
			Komponovaný projekt European Theatre Night popáté v České republice! Přijďte aktivně prožít část noci v divadle – mimořádně nebudou hrát herci, ale vy sami!			
NEDĚLE	19.	19:00	J. Borgeson – A. Long – D. Winter / SOUBORNÉ DÍLO WILLIAMA SHAKESPEARA VE 120 MINUTÁCH			
			Divadelní fast food s M. Tábořským, J. Vondráčkem a M. Matejkou – 37 her a 154 sonetů, to všechno s humorem a nadsázkou. Režie J. Borna a kol. Divadlo v Dlouhé, Praha			
PONDĚLÍ	20.	18:00	P. I. Čajkovskij / LABUTÍ JEZERO			
			Baletní klasika. Režie V. Nečas. Severočeské divadlo, Ústí nad Labem uvádí agentura Na Nic.			
ÚTERÝ	21.	18:00	LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA	KONEC 19:30		N
STŘEDA	22.	10:00	RASPUTIN	KONEC 12:50		D
		19:00	OTHELLO	KONEC 21:30		V
ČTVRTEK	23.	19:00	F. Roger-Lacan / CRAVATE CLUB			
			Báječná jízda. Svižná, zábavná, nebezpečná... Mistrně napsaná komedie s mimořádným hereckým duem M. Etzlera a M. Pechláta. Režie Z. Dušek. Divadelní společnost DuEt, Praha			
SOBOTA	25.	18:00	KISS ME, KATE	KONEC 20:40		T
NEDĚLE	26.	19:00	DAVID KOLLER ACOUSTIC TOUR 2017			
PONDĚLÍ	27.	10:00	W. Russell / VÝLET			ŠK
			Hiphopová komedie o třídě plné „darebáků“. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
ÚTERÝ	28.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE			M
STŘEDA	29.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE			K
ČTVRTEK	30.	19:00	LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA	KONEC 20:30		R

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	1.	20:00	R. Fulghum / CO JSEM TO PROBOHA UDĚLAL?			
			3D verze knihy esejí a povídek. Součástí bude i diskuse s autorem a autogramiáda. LiStOVání			
PÁTEK	3.	19:00	ŽIVÝ OBRAZ	KONEC 21:10		H3
SOBOTA	4.	15:00	J. Sypal / O VENDULCE A VITOUŠKOVI		DERNIÉRA	
			Pohádkový příběh velké lásky. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
PONDĚLÍ	6.	10:00	F. Richter / ELECTRONIC CITY POD LEDEM			ŠK
			Humorně ironická hra o dnešním zhoubném světasytému. Režie A. Svozil. INprojekt			
ÚTERÝ	7.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40		E1

STŘEDA	8.	9:00	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 9:50	↔	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY	KONEC 11:20	↔	ŠK
		19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 21:00		
PÁTEK	10.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	🔗 str. 22	
SOBOTA	11.	19:00	B. H. Thorsson / TÁTA (ONE MAN SHOW)			
			Humorná zpověď novopečeného otce. Hraje R. Pomajbo. Režie E. Kudláč. Agentura R. Pomajba			
NEDĚLE	12.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 21:00		P2 _B + P2 _C
PONDĚLÍ	13.	10:00	TUČNÁCI NA ARŠE	KONEC 11:10	↔	ŠK
ÚTERÝ	14.	19:00	HRA	🔗 str. 19		
			Nový zábavný pořad s herci, kteří si na nic nehrají. Přijďte si do divadla pro změnu zahrát vy! Změřte své síly s herci a utkejte se s nimi ve známé společenské hře.			
ČTVRTEK	16.	19:00	SEXY PRÁDLO	KONEC 20:00	↔	
NEDĚLE	19.	15:00	D. Bartůňková / KAŠPÁREK A DRAK	PREMIÉRA	🔗 str. 24	
			Pohádkový příběh plný písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
STŘEDA	22.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40		B ₂ + B ₃
NEDĚLE	26.	15:00	T. Kraucher / POHÁDKY NA VÁNOCE			
			Vyprávění pod stromeček čerpající z vánočního příběhu s celou řadou známých koled. Režie T. Kraucher. Divadlo Pohádka, Praha			
		17:00	POHÁDKY NA VÁNOCE			
PONDĚLÍ	27.	8:30	POHÁDKY NA VÁNOCE			
		10:00	POHÁDKY NA VÁNOCE			
STŘEDA	29.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 21:00		
ČTVRTEK	30.	10:00	MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE	VEŘ. GENERÁLNÍ ZKOUŠKA		VG ₁

VČD NA ZÁJEZDECH

ČTVRTEK	2.	19:00	HEJ, MISTŘE!	TRUTNOV		
ČTVRTEK	9.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	TÁBOR		
ÚTERÝ	14.	19:00	HOŘÍ, MÁ PANENKO!	SKUTEČ		
ČTVRTEK	16.	19:00	JISTĚ, PANE MINISTŘE	HRADEC KRÁLOVÉ (SÁL FILHARMONIE)		HK
ČTVRTEK	23.	19:00	HEJ, MISTŘE!	KOLÍN		

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

 str. 7–9

Koncertní hra o nikdy neuskutečeném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtipem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

V. Hradská

 str. 12–18

COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destininnové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie za branami kláštera... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka v socialismu. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

M. Sperr

LOVECKÉ SCÉNY Z DOLNÍHO BAVORSKA

Hra o jinakosti a xenofobii v nás. Abram nechce nikomu ublížit, chce jen žít – pouze je homosexuál! Proč to někomu vadí? V hlavní roli P. Borovec. Režie F. Nuckolls.

J. Topol / KONEC MASOPUSTU

Básnické drama odehrávající se v době dokončování kolektivizace vesnic. V hlavních rolích M. Mejzlík, M. Němec, P. Borovec, J. Ondrušková a J. Pejchal. Režie B. Rychlík.

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Romantická komedie o soužití dvou světů. V hlavních rolích P. Janečková, P. Dohnal, M. Sikorová a P. Borovec. Režie K. Dušková.

M. Riml / SEXY PRÁDLA

Laskavá komedie o manželství. Jak oživit pětadvacetileté soužití Alice a Henryho? Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant.

W. Shakespeare / OTHELLO

Příběh vášni, ve kterém dávbelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. V hlavních rolích M. Němec, V. Čermák Macková j. h. a L. Špíner. Režie P. Kracík.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY

Od pravěku k renesanci s J. Ondruškovou, M. Mejzlíkem a muzikanty Komorní filharmonie Pce. Režie M. Čechová.

M. von Mayenburg / ŽIVÝ OBRAZ

Jedovatá groteska o přepracovaném manželském páru. Hrají P. Janečková, L. Špíner, J. Ondrušková, P. Borovec a O. Kraus j. h. Režie D. Šiktanc.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

Y. Reza / TŘIKRÁT ŽIVOT

Tři podoby jednoho zpackaného večera. Hrají J. Janoušková, M. Sikorová, J. Kalužný a J. Pejchal. Režie M. Schejbal.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před námi samotnými. V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc.

U. Hub / TUČŇÁCI NA ARŠE

Úsměvný biblický příběh v klauniádě o třech tučňácích. Hrají V. Čermák Macková j. h., J. Ondrušková, P. Borovec a L. Špíner. Režie M. Pecko.

T. LNĚNICKÁ A SBOR RADOST, **HEJ, MISTŘE!**, FOTO J. FAUKNER

A. POSTLER A R. CHVALOVÁ, **SEXY PRÁDLO**, FOTO J. FAUKNER

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

PÁTEK **8.** 17:00

ČESKÉ VÁNOCE JOSEFA LADY

Vánoční pohádka plná koled, ve které se vypravíme do idylické středočeské zimní krajiny J. Lady a světa jeho populárních vánočních obrázků. Režie B. Mazúch.
Divadlo Lampion, Kladno

NEDĚLE **10.** 19:00

RENDEZ-VOUS S RADKOU FIŠAROVOU

Koncert oblíbené muzikálové zpěvačky a vynikající šansoniérky, která je označována za českou E. Piaf! Během večera zazní nejen šansony předních francouzských interpretů, ale i slavné filmové melodie a autorské skladby.

ČTVRTEK **28.** 18:00

HEJ, MISTŘE! DERNIÉRA

PÁTEK **29.** 18:00

KISS ME, KATE

NEDĚLE **31.** 18:00

JISTĚ, PANE MINISTŘE

Silvestrovské představení s vyhlášením Inscenace roku 2017!

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK **7.** 18:00

COMMEDIA FINITA

PÁTEK **8.** 19:00

ŽIVÝ OBRAZ

NEDĚLE **17.** 19:00

MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

ČTVRTEK **21.** 19:00

SEXY PRÁDLO

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

ČESKÁ PREMIÉRA S HUDBOU NA VÝSOSTECH

Malá scéna ve dvoře se rozezní hudbou barokních mistrů Johanna Sebastiana Bacha a Georga Friedricha Händela ve hře německého spisovatele, dramatika a hudebního vědce Paula Barze. Autor u nás není příliš známý, do češtiny byly přeloženy jen dvě jeho hry a na jednu z nich upozornil dramaturgii Východočeského divadla režisér MICHAEL TARANT. V originále zní její název Mögliche Begegnung, tedy doslova Možné setkání, my jsme ji nazvali poněkud vzletněji Mohla to být hvězdná chvíle, což je citace z textu hry, která bude mít premiéru 1. prosince.

Michale, kdy a jak ses poprvé setkal s dílem Paula Barze?
Bylo to, myslím, když jsem žil v Litvě. Zkoušel jsem tehdy s předním litevským hercem

Regimantasem Adomaitisem a on mne pozval na představení Národního divadla, v němž hrál postavu Bacha. Händela hrála další hvězda tamního divadla...

Naši inscenaci předcházela polská verze v Těšínském divadle, rovněž ve tvé režii. Barzovu hru Viva Verdi jsi realizoval také česky i polsky a i jinak jsi s polským divadlem v blízkém kontaktu. V čem je jiné oproti českému?

Dobrý herec je všude dobrý herec. Ale – snad jen – polské divadlo se nestydí za velké emoce, pravdivý patos, je to dáno historickou zkušeností. Ale též jsem viděl některé varšavské herce poničené televizní seriálovou manýrou...

Polská inscenace naší hry (Kolacja na cztery ręce, doslova Večeře pro čtyři ruce) je velmi úspěšná, ale naše bude samozřejmě jiná. V čem, kromě toho, že ji budou hrát jiní herci?

Vždy se snažím pohlížet na text, se kterým jsem se již setkal, čistým pohledem. Dozvědět se něco nového. A také od herců – to je zásadní věc... Jedna fáze je příprava, dialog s autorem, obrazy, fantazie, představy... A pak ta druhá, vstup herce na toto území – živý člověk, se svou zkušeností, talentem... Pak přibývá spolupráce s novým výtvarníkem, celý tvůrčí tým a profese v divadle jsou „nepopsaní“ lidé. To je na tom lákavé.

Pro českou inscenaci jsem – mimo jiné – zvolil novou kostýmní výtvarnici, Ivanu Follovou, která je originální módní návrhářkou s důrazem na osobnostní styl, má ovšem i bohaté divadelní zkušenosti. Kostýmovala Verdiho operu Rigoletto uváděnou v rámci festivalu Opera Praha Open Air, vytvořila ručně barvenou oponu (16 x 16 m) pro představení Kouzelné flétny ve Stavovském divadle...

M. TARANT, FOTO J. FAUKNER

PŘI ZKOUŠENÍ INSCENACE HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

Hru inscenujeme ve tvé úpravě. Co je pro tebe hlavním tématem, které úpravu vedlo?

Na to se nelehce odpovídá. Důvodů k inscenační úpravě je vždy víc. Celoživotně mne zajímá úloha osobnosti ve společnosti, její odpovědnost k ní, k vlastnímu talentu, blízkým lidem...

Prozradíš, kterého z obou barokních mistrů máš raději?

Ne. Ani to není možné. Každou postavu musíme svým způsobem milovat, obhajovat, pochopit. Hledat její vnitřní pravdu. Příprava a zkoušení inscenace je svým způsobem aktem lásky.

Připomenu některé tvé pardubické inscenace: Hej, Mistře! je o Jakubu Janu Rybovi, před časem jsi tu režíroval Amadea, hru Na miskách vah, která byla o geniálním dirigentu Furchtwänglerovi... I v Kočičí hře, Baladě pro banditu a lyrické Maje hrála velikou roli hudba... Co ti přináší? Na jevišti, v životě...

Je pro mě zásadní. Bez schopnosti slyšet ticho, vítr, hudbu... to bychom byli ožebračení.

Dělíš hudbu pouze na dobrou a špatnou (tedy nehudbu), nebo je to složitější?

Existuje hudební smog, tomu se vyhýbám. Je tomu jako s láskou, o níž jsme mluvili. Také existují veřejné domy, ale s milostí mají společného pramálo.

Vybíráš si k osobnímu poslechu hudbu podle okamžité nálady?

Ano, ale rád se dám překvapovat. Zvlášt v autě – ty dlouhé cesty... Za všechny magické chvíle – jel jsem za svou italskou rodinou... v Bavorsku i v italských horách lilo... nebe otevřelo stavidla... ale Antonín Dvořák měl výročí a skvělý Bayern Classical Music mu věnoval celý den... šňůry vod, náš skladatel... Nezapomenutelné...

Ve tvém režijním repertoáru mají velký podíl opery. Dá se pojmenovat, co máš raději na opeře a co na činohře?

V činohře intimitu a hledání s herci. Kontakt a pravdu. V opeře společnou cestu za divadelním tvarem, který může být nesmírně silný, pravdivý a monumentální.

Operní divadlo je pochopitelně mnohem kosmopolitnější než činohra. Jak se díváš na angažování zahraničních pěvců v českých divadlech? Je potřebné k dosažení vysoké kvality?

To je na disertační práci... Je to jako s naším životem... Stručně – svět se proměňuje, je třeba jej přijímat, zůstat otevřený. Nestěžovat si a podávat absolutní výkon. A radovat se ze svobody, i když nás někdy omezuje. A přináší konkurenci.

Ve vícesouborových divadlech, v nichž často režíruješ, je někdy možná spolupráce činoherního, operního a baletního souboru k dosažení kompletnějšího účinku. Volíš tuto cestu, kdykoli se naskytne, nebo ji v některých případech nepokládáš za dobrou?

Je-li společná vůle, je to skvělé. Setkání osobností, které se obohacují, vzájemně se inspiřují... Pokud tento vztah vzájemného porozumění nevznikne nebo ve vedení divadla nemá podporu, i to jsem zažil, je lepší, jde-li každý soubor svou cestou. Ale společné setkání, například Borodinův Kníže Igor – sólisté, orchestr, sbor, balet, herci, externisté... „země se třese, nebe se tmí...“ Mimořádné chvíle!

Před rokem jsi ukončil šestiletou úspěšnou práci uměleckého šéfa olomoucké činohry, během níž jsi nabídl režie řadě vynikajících režisérů. Čím tě toto období obohatilo?

Být šéfem – to je kříž a dar zároveň.

S T. LNĚNIČKOU NA ZKOUŠCE HEJ, MISTŘE!, FOTO J. FAUKNER

Přineslo ti tvé svobodné rozhodnutí odejít více svobody tvůrčí?

Především svobodu životní. Vnitřní svobodu si pěstuji celý život. Ale šéfování je plné sebeomezení, musíte stále myslet na druhé, vytvářet jim prostor. Starat se o každodenní provoz. To je pořádný žrout energie.

Jakou uměleckou práci máš teď aktuálně za sebou?

Bacha a Händela s polskými herci, Aidu v Liberci, Baladu pro banditu se Svatoborem, Magickou hodinu s Vilinou Cibulkovou, Stanislavem Lehkým a Rostislavem Trtíkem. Radost mi též přineslo televizní přetlumočení mého Hamleta, kterého jsem pro televizi sám režíroval. Člověk to má pod kontrolou, protože filmový obraz je něco jiného než divadlo.

Asi je jen optický klam, že bys teď mohl mít větší přehled o tolik nepřehledném pražském divadelním dění. Ale i tak – co si, pokud možno, nenecháš ujít?

Po pravdě, leccos jsem viděl, ale soudit si netroufám.

Nejsem v životním období, kdy bych toužil trávit každý večer v divadle. To už mám za sebou. Jsem šťastný, že teď mohu víc číst, studovat. Žít. Snad jen... téměř každé léto jezdím do Bayreuthu na wagnerovský festival. Proč o tom mluvím, inscenace jsou často režijně svévolné, nerespektující autorův hudební a myšlenkový svět. Ale ta hudební provedení jsou asi to nejlepší, co jsem v operě slyšel. A že toho už bylo.

Je něco, co ti v současném divadelním světě vadí?

Nerozum populisticky lidi odvádět od toho podstatného... tím je lidskost, soucítění, hledání důstojného soužití... Jako bychom neměli dějiny. Kdo na ně zapomíná, dělá chyby, tragické v budoucnosti. Dělat chyby je lidské. Opakovat je, to je neodpuštělné.

Přeju ti, aby ti divadlo a práce v něm přinášely víc radosti než chmur. Nejen aktuálně tady u nás, ale kdykoli kdekoli.

Děkuji ti, Jano, za krásné otázky, děkuji a přeji ti to samé.

JaP

DUHOVÁ KŘÍDLA PATŘÍ TĚM, KTEŘÍ UMÍ POMÁHAT

Pardubický kraj spolu s Národní radou osob se zdravotním postižením 11. října udělily už popáté ceny **Duhová křídla** těm, kteří mají za sebou výjimečnou práci v sociálních službách. Poskytovatelem sociálních služeb roku 2017 se stala farma Apolenka ze Spojiла, z Profesionálů vybrala porota Gabrielu Bělkovou z rehabilitačního centra Lentilka, mezi Dobrovolníky a filantropy zvítězil František Švadlenka ze Svazu tělesně postižených a Zvláštní cenu za celoživotní práci obdržela Miluše Horská, ředitelka školy Svítání. Jedním ze tří finalistů v kategorii Dobrovolník/Filantrop byl i ředitel Východočeského divadla **Petr Dohnal**. „Pan Dohnal v pozici ředitele divadla dlouhodobě podporuje organizace osob se zdravotním postižením a poskytovatele sociálních služeb, vychází jim vstříc při pořádání benefičních a jiných akcích. Zároveň je filantropem, který podporuje lidi se zdravotním postižením v rámci Lions clubu, kterého je aktivním členem. Lions club se zaměřuje na pomoc slabozrakým

FOTO T. DOSTÁLOVÁ

a nevidomým lidem. Tento klub podporuje jak z vlastních zdrojů, tak i sháněním sponzorských darů,“ odůvodnila nominaci členka poroty a organizátorka akce Radka Svatošová.

Slavnostní odpoledne v pardubickém ABC klubu doprovodila vystoupení klientů sociálních služeb z celého kraje, které vybrali organizátoři z celoročního festivalu Pod duhovými křídly. RaS

POZVÁNKA NA XVIII. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU

18. GRAND
FESTIVAL SMÍCHU

22.–29. ledna 2018

Východočeské divadlo Pardubice

Poslední lednový týden bude Východočeské divadlo opět hostit nejlepší komediální inscenace za předešlý rok, promění se tak v centrum smíchu, humoru a dobré nálady. V těchto dnech již finišujeme s přípravami osmnáctého ročníku **GRAND Festivalu smíchu**, který bychom mohli, měřeno lidským věkem, považovat za „dospělý“. A přitom hned dvě komedie, o kterých vím (pokud všechno dobře dopadne), že budou soutěžit o přízeň diváků, se věnují období, které dospělosti předchází. **Mládí v hajzlu** je dramatizací kultovního amerického románu. Její inscenace se nese ve znamení hormonů, horoucích životních očekávání a humoru. Čtrnáctiletý hlavní hrdina je toho názoru, že „rodiče by neměli mít víc sexu než jejich dospívající potomstvo“. Komedie ostravského Divadla Petra Bezruče v režii Janky Ryšánek Schmidtové je zasazena do období přelomu 50. a 60. let. Téma strastí dospívání chlapce v mladého muže je akcentováno i v hudební retro inscenaci pro celou rodinu podle světového bestselleru **Tajný deník Adriana Molea ve věku 13 a ¾**, kterou připravil režisér a autor dramatizace Miroslav Hanuš se souborem pražského Divadla v Dlouhé.

A do třetice další retro komedie, tentokrát Městských divadel pražských, **60's aneb šedesátky**. Už podle názvu pochopíme, do jaké doby nás zavede děj. Pamětníci, ale i mnohem mladší publikum si mohou tuto dobu připomenout množstvím soudobých písní, které do příběhu velmi umně zakomponovali inscenátoři Petr Svojtka a Jiří Janků.

Pro ty diváky, kteří preferují současnou komedii, máme novinku z Městského divadla Brno, jehož herci s režisérkou Hanou Burešovou nastudovali českou hru René Levínské **Dotkni se vesmíru a pokračuj**. Je to mimořádně chytrá hra z prostředí vědců, která dokáže diváka zasáhnout a přimět uvažovat o budoucnosti lidstva, ale zároveň nesmírně zábavná a vtipná.

Během svých toulek českými a moravskými městy jsem viděla spoustu dobrého, ale samozřejmě i průměrného divadla. A několik inscenací, které jsou výborně zpracované, někdy i skvěle zahrané, ale jsou tak nějak za hranicí komedie, dotknou se tohoto žánru, ale nabízejí i vážnější tóny. Někdy je potřeba nebát se toho a přivést našim divákům nezapomenutelný zážitek z inscenací, které akcentují i závažná témata.

DOTKNI SE VESMÍRU A POKRAČUJ, FOTO J. A. T. KRATOCHVILŮVI

60'S ANEB ŠEDESÁTKY, FOTO M. TOMĚŠ

V úzkém výběru je proto i Klicperovo divadlo Hradec Králové, kde v režii Petra Štindla uvádějí současnou britskou hru **Vincenc**, což je velmi povedená komorní tragikomedie, která si s tímto žánrem rafinovaně pohrává a nabízí divákovi spoustu humoru i silných emocí.

Když jsem v březnu začala jezdit a vybírat hry do soutěžního programu, několik týdnů se mi zdálo, že letos to bude těžké, komedií, respektive dobře udělaných komedií bylo jaksi poskovnu. Pak se to ale začalo nabalovat, a teď, jako ostatně skoro každý rok, se mi zdá, že je jich víc než dost. Znovu bude velmi složité vybrat těch sedm nejlepších. Některá divadla mě vysloveně atakují, chtějí se festivalu účastnit, nabízejí dvě tři komedie a jsou samozřejmě zklamaná, když se do úzkého výběru nedostanou. A já se jim nedivím, vždyť i naše dramaturgie se snaží dostat některé naše výjimečné inscenace na festivaly a mrzí nás, když nás nevyberou. V tom horším případě se ani nepřijedou podívat. Proto se já snažím jezdit a jezdit, protože šance, že objevím zajímavou a dobře udělanou komedii i na oblasti, prostě vždy je! Pokaždé jsem šťastná, když se v noci vracím třeba ze Šumperka, Chebu či Mostu, kde mi připravili divadelní zážitek, který přesáhl má původní očekávání.

Jestliže pojedete na dovolenou či jen na víkend mimo Pardubice po vlastech českých, mám pro vás několik tipů na zajímavá divadelní představení. Jsou to ta, která se neobjeví na GRAND Festivalu smíchu z různých, obvykle organizačních důvodů, nebo proto-že jsou nepřenositelná do jiných prostor. Takto jsem třeba viděla až tři inscenace jevištní adaptace úspěšného filmu **Zamilovaný Shakespeare**. Je to romantická převleková komedie, která zároveň ironicky nahlíží do alžbětinského divadelního zákulisí, v němž se zázrak divadla rodí na poslední chvíli ze zmatku a chaosu. Zamilovaný Shakespeare je chytrou, vtipnou oslavou divadla, která nabízí spoustu možností pro herce a zaměstná většinou celý pánský soubor. Tento titul můžete vidět v Městském divadle Brno v režii Stana Slováka, v ostravském Národním divadle moravskoslezském pod vedením Radovana Lipuse a v libereckém Divadle F. X. Šaldy, kde ho nastudoval Šimon Dominik. V Liberci hrají i moc zajímavě udělanou komedii **Mnoho povyku pro nic**, kterou režírovala Kateřina Dušková. V jihlavském Horáckém divadle by vás mohla pobavit komedie, jež velmi umně pracuje se záhrobím – **Vrátila se jednou v noci**, kterou připravil Pavel Šimák. Ve chvíli, kdy píšu tyto řádky, se těším na poslední opus tohoto divadla, opět v Šimákově režii – **Černou komedii**. Jedu tam ale v pátek třináctého, a to zní trochu děsivě... Vedle výběru komedií do hlavní soutěžní přehlídky je v plném proudu i příprava nesoutěžního programu.

**Namixujeme
pro Vás tu
nejlepší zábavu!**

Za všechny jmenuji aspoň jednu inscenaci – v režii Roberta Bellana vznikla v Uherském Hradišti inscenace kultovní románové série **Vinetůůů!**, kterou uvádí se souborem Pecka. Pro větší i menší děti chystáme pohádky a komedie na Malou scénu ve dvoře i na jevišti Městského divadla. S francouzským režisérem a hercem Éricem Cénatem připravuje naše divadlo společný francouzsko-český projekt **Kabaret – Lásky v Paříži**, který odehrajeme na Malé scéně ve dvoře v předvečer festivalového klání. S kolegyněmi Lenkou Kříčenskou a Luckou Kopeckou dáváme dohromady Prolog a Epilog festivalu, o nichž vás budeme informovat už v nejbližší době. Rodí se také scénář **Galavečera smíchu**, na kterém se bude autorsky podílet i jeho moderátor, herec a režisér Miroslav Hanuš. Slíbil, že tentokrát to bude tak trochu „punk“, tak jsem zvědavá, co na to diváci. Ale humor chybět nebude, to vím bezpečně, Mirek je nesmírně poutavý vypravěč a úžasný komik.

A NA KONEC UPOZORNĚNÍ O ZAHÁJENÍ PŘEDPRODEJE FESTIVALOVÝCH VSTUPENEK. Už v pondělí 6. listopadu obchodní oddělení odstartuje prodej permanentek na soutěžní program. Diváci si buď pořídí výhodnou abonentku na všech sedm představení, nebo si počkají a od středy 15. listopadu si budou moci koupit lístky na jednotlivé tituly.

JaU

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

V sobotu 7. října jsme na Malé scéně uvedli premiéru hry Viktorie Hradské **COMMEDIA FINITA**, jejíž název sice obsahuje slovo „konec“, my s ní ale odstartovali 108. sezónu pardubického stánku Thálie. A trouláme si říct, že start to byl úspěšný!

Ač se inscenace odehrává na pohřbu Emy Destiniové, na němž na slavnou operní divu vzpomínají čtyři ženy z jejího života, na premiérové diváky během představení nepadala tíseň či smutek, naopak se všichni příjemně bavili. Nadšením po premiéře se netajila ani sama autorka, což bylo vedle pozitivních reakcí diváků asi největší pochvalou pro celý realizační tým v čele s režisérem Petrem Novotným. Přijďte se i vy podívat na mimořádné sólové party Dáši Novotné, Jindry Janouškové, Jany Ondruškové a Štěpánky Fingerhutové, určitě nebudete litovat...

RaS

Š. FINGERHUTOVÁ JAKO KOMORNÁ E. DESTINNOVÉ, FOTO J. VOSTÁREK

POPREMIÉROVÉ SPOLEČENSKÉ SETKÁNÍ SE TENTOKRÁT KONALO V DIVADELNÍM KLUBU, JEHOŽ VÝZDOBA (NE NÁLADA!) SE TAKÉ NESLA V „POHREBNÍM“ DUCHU.

SPOKOJENÁ AUTORKA VIKTORIA HRADSKÁ I UŽ KLIDNÝ REŽISÉR PETR NOVOTNÝ SI POPREMIÉROVOU OSLAVU PŘÁVEM VYCHUTNÁVALI PLNÝMI DOUŠKY.

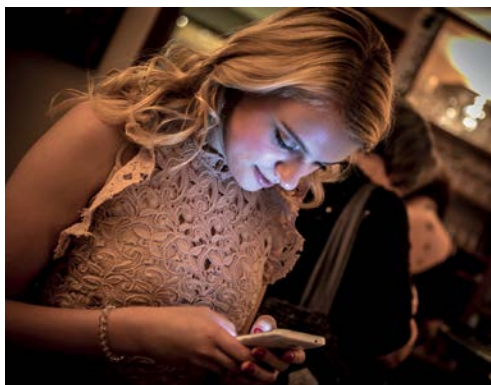
JANA ONDRUŠKOVÁ SI NEMOHLA VYNACHVÁLIT VYNIKAJÍCÍ STYLOVÉ RAKVIČKY!

DÁŠA NOVOTNÁ DOSTALA NÁDHERNOU KYTICI, KTEROU VŠICHNI OBDIVOVALI, SAMOZŘEJMĚ VČETNĚ ROMANY CHVALOVÉ.

UVOLNĚNOU POPREMIÉROVOU ATMOSFÉRU SI JINDRA JANOUŠKOVÁ UŽÍVALA S DČEROU ELIŠKOU A JEJÍM PARTNEREM PEPOM LÁSKOU.

ŠTĚPÁNKA FINGERHUTOVÁ VYSÍLALA ZPRÁVY O ZDARU PREMIÉRY DO „CELÉHO SVĚTA“...
FOTO JÍŘÍ SEJKORA

PŘEKONAT STRACH BÝT NA JEVIŠTI SAMA...

J. JANOUŠKOVÁ, D. NOVOTNÁ, Š. FINGERHUTOVÁ A J. ONDRUŠKOVÁ, FOTO J. VOŠTÁŘEK

Bylo to velmi zvláštní zkoušení. Neobvyklé, ale moc příjemné. Hra *Commedia finita* Viktorie Hradské je složená ze čtyř za sebou jdoucích monologů. Postavy se na jevišti nepotkají. A tak se většina zkoušek odehrávala ve velmi skromném složení – režisér Petr Novotný, jedna herečka, nápověda, inspicientka a někdy já. Herečky se střídaly po dvou hodinách, v jeden den zkoušely dvě. Až těsně před premiérou se sešly všechny a zhlédly práci svých kolegyně. A smály se, reagovaly a vytvořily sice malé, ale o to vřelejší publikum. Hrát monolog bez partnera totiž nejde, i když to zní jako protimluv. Diváci jsou nejlepšími partnery vždy, zejména u komedie, a o to víc, když herec či herečka hraje sami. Na zahajovací zkoušku přijela i autorka Viktorie Hradská, která nás všechny motivovala, naladila a inspirovala. Režisér zúročil všechny letité vztahy se ženami (matka, manželky, kolegyně, herečky a desítky dalších blízkých osob) a byl schopen do detailu rozebírat pohnutky a úmysly postav, nabízel řešení, někdy předehrával... Občas legračně, ale vždy srozumitelně a přesně. Zrodila se inscenace, na které je herecká práce vidět. A odhodlání čtyř dam je obdivuhodné!

Utáhnout dvacet pět minut na jevišti bez hereckých kolegů je dřina, proto je závěrečný potlesk o to více zasloužený. Hned po premiérách jsem DAGMAR NOVOTNÉ (postava Učitelky zpěvu), JINDŘE JANOUŠKOVÉ (Uklízečka), JANĚ ONDRUŠKOVÉ (Společnice) a ŠTĚPÁNCE FINGERHUTOVÉ (Komorná) položila čtyři otázky ohledně zkoušení. A zde jsou jejich odpovědi.

Už jsi zkoušela něco podobného tomu, co je *Commedia finita*? Myslím tím formu samostatného monologického výstupu.

DÁŠA: Toto byla pro mě obrovská zkušenost, protože ještě nikdy v životě jsem nebyla na jevišti pětadvacet minut sama. Ano, divák je v tomto případě partnerem, ale stejně jsem v tom sama. Přiznám se, že jsem měla obrovský respekt vůči tomu textu. Jedna věc je naučit se ho zpaměti, ale pak je důležité ho nějak zpracovat, vytvořit postavu. Jestli se to povedlo, tak určitě díky Petrovi Novotnému, se kterým dělám vždy velmi ráda, protože s ním je to bez výjimky pokaždé spolupráce.

JINDRA: Toto byla velmi výjimečná práce. Za těch víc jak třicet let, co jsem u divadla, jsem se s ničím takovým nesetkala. Bavilo mě to moc i tím, že jsem si to více méně udělala sama. Režisér mi vždy řekl, co by si představoval, ale převážnou část práce jsem si udělala doma, sama. Pozorovala jsem lidi, v cukrárně, na ulici a inspirovala jsem se jimi. Ku podivu jsem se i text učila poměrně lehece, protože jsem už dopředu měla jasnou představu o postavě a struktuře výstupu.

JANA: Nějakými monology jsem si už prošla – Manon Lescaut nebo jako Agáta v *Ženitbě*, ale poprvé jsem zažila monolog trvajících cca dvacet minut. V legraci říkám, že je fajn, že ti nikdo nekazí výstup.

Ale ve skutečnosti je odvaha postavit se před publikum a pomyslet na ten obrovský kopec, který musíš zdolat bez pomoci. Vzenku to vypadá jako hračka, ale skutečnost mě ze začátku odzbrojovala. Moje mamka to nazvala čtyři sólové koncerty. To vysvětluje ten úkol nejlépe.

ŠTĚPÁNKA: Můj nejdelší monolog, který jsem do Comedie finity na profesionálním jevišti měla, má stránku a půl. Což je asi jedna sedmina monologu Komorné. Doteď jsem se stresovala z té stránky a půl. Teď už to považuju za celkem kraťoučký výstup...

Jaká je tvoje postava? Máš ji ráda? Jak si vysvětluješ její jednání?

DÁŠA: Snažím se hledat důvody, proč moje postava je, jaká je. Byla velmi osamělá a nešťastná, ne jenom zavisitá. Učila hudbu, ale nikdy nebyla tak dobrá, aby sama stála na jevišti. Milovala svůj národ a Emu Destinnovou nepovažovala za dostatečně morálně silnou, aby ho reprezentovala. To není jenom nenávisť, je to mnohem složitější. Můj výstup není vyslovený komediální, má pár vtipných momentů, ale není to prvoplánový humor, a to mě na tom tolik baví.

JINDRA: Paní Hradská napsala skvělý text a já to mám mnohem jednodušší než třeba Dáša nebo Jana, protože moje postava je lido-vá, vyjadřuje se velmi jednoduše, nepoužívá složité větné konstrukce. Na začátku jsme se bavili o tom, jestli jsou ty postavy „svině“, jak říkala autorka. Ale já to tak vůbec nevidím. Uklízečka viděla svět jinak než paní Destinnová. Měla ji ráda, jenom jí nerozuměla. A když už to nešlo dál, tak ji řekla, že u ní už nebude pracovat... Myslím, že své postavě rozumím a mám ji ráda.

JANA: Moje Andělka dělala společníci Emě Destinnové. Což ale neznamená, že byla prosti-tutka. (SMÍCH) Reprezentovala ji, doprovázela ji jako taková placená přítelkyně na úrovni. Andělka Emu

obdivovala v její největší slávě. Zto-tožnila se s ní, chtěla být jako ona. Ale asi neměla dost silnou povahu, takže se v její osobnosti sama ztrátila. Jedním z jejích životních cílů bylo schraňovat majetek Emý. Jenže to možná malinko přeháně-la... (SMÍCH)

ŠTĚPÁNKA: Komornou Boženku nesoudím. Mám na ní ráda tohle: je vtipná, hravá, má ráda zábavu, hudbu, společenský život, je duší trochu rebel, je nadčasová chová-ním i oblékáním. Na druhou stranu je žárlivá, sobecká, neobětavá. Její chování, jednání si vysvětluji jejím mládím a nějakou nepokorou, kterou lidé v mém věku mají často.

Cítíš, jak jdou s tebou diváci, vnímáš jejich reakce? Máš je na své straně?

DÁŠA: Ano, vnímám intenzivně di-váky, o to víc, že jsou mým jediným partnerem. A cítím, že mě podrží. Když se na ně obracím s nějakým svým sdělením nebo otázkou, tak vidím, že mi dokonce chtějí odpově-dět, ale nemůžou... což je asi dobře, nevím, jak by to dopadlo. (SMÍCH)

JINDRA: Berou mě spíš ženy, ty to cítí bezvadně, velmi přesně. Muži ne, ti jsou obecně v divadle mnohem ostražitější. Zrovna na tom dnešním představení jsem cítila, že muži mě k sobě vůbec nepustili.

JANA: Diváky vnímám silně. Jsou mým jediným partnerem. Nesnažím se je za každou cenu pobavit. Taktó moje role napsaná není. Chci jim vysvětlit mé počínání. Nejsem si ale jistá, že je mám na své straně. Přece jen jsem jako postava Emě i škodila.

ŠTĚPÁNKA: Je to zvláštní. Hrajeme všechny s diváky hodně. Já jsem člověk, který když se nachází v hledišti, tak tolik interakci neví-tá. Respektive, mám ráda, když mi herec něco adresuje; nemám ráda, když chce po mně, abych se zapojila. Takže se snažím otázky směřovat spíš všem, a části textu pak konkrétním lidem. Jdou se

mnou hezky a mě motivuje, že při-jdu na jeviště jako poslední z dam, takže mám za úkol diváky znovu nastartovat na ten můj poslední úsek. Po premiérách jsem se bála, že se nesmějí tolik na místech, která jsme se snažili udělat vtipná, a že je to problém. Ale z ohlasů vím, že publikum se snaží poslouchat to moje rozuzlení, se kterým přijdu, a vnímat i to špatné, co moje po-stava nese. Treba se ještě naučím být vtipnější.

Co pro tebe znamenala tato zkušenost?

DÁŠA: Po tomto zkoušení vím, že monodramaty bych se živit nechtěla. (SMÍCH) Jsou to strašné nervy a stres. A ta samota. Text jsem se učila už přes prázdniny, protože mám ráda, když ho mám zažitý. Jsem pak klidnější. I když přiznávám, i na Malé scéně máme nápovědu, ale nechci se na ni spolé-hat, protože kdybych ji potřebova-la, vyhodilo by mě to z konceptu.

JINDRA: Po této zkušenosti si dovedu představit, že bych dělala monodrama. Potřebovala bych k tomu samozřejmě mnohem více času, protože jsem už starší paní. (SMÍCH) Ale dovedu si to představit...

JANA: Toto zkoušení patřilo k mým nejzábavnějším. Měla jsem režiséra jenom pro sebe. Bavilo mě říkat svou výpověď přímo jemu do očí. Vlastně mi při reprízách v hledišti chybí. Z jeho výrazu jsem okamžitě poznala, jestli mi věří, nebo ne. Text je tak krásně napsaný, že jsme si nedovolili nic škrtnout. Na větší rozměr monodramatu bych zatím neměla odvahu, ale kdo ví... Těším se, že odted' si to budeme už jen s diváky užívat.

ŠTĚPÁNKA: Malá scéna je pro mě prostředek, kde se cítím moc dobře. Hraje se civilněji, což je mi nějak příjemnější. Lidé jsou blíž. Bylo to pro mě strašně zajímavé zkoušení. Už od první čtené zkoušky s autor-kou. Překonal jsem strach z toho být sama na jevišti po tak dlouhou dobu.

JaU

SETKÁNÍ S VIKTORIÍ HRADSKOU

NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE COMMEDIE FINITY, FOTO J. SEJKORA

Sešly jsme se v Divadle Viola, abychom se spolu podívaly na inscenaci Commedia finity v režii Lídy Engelové. Ráda jsem tu komedii viděla, ještě než jsme ji začali s Petrem Novotným zkoušet u nás, zčásti proto, že jsme už měli nějakou představu o postavách hry, a také proto, že jsem zjistila, jak text skvěle rezonuje s publikem. Vždyť je nejen zábavný a poučný, ale zároveň nabízí i jímavé okamžiky. Setkání s VIKTORIÍ HRADSKOU bylo velmi milé, zajímala se o vše, co s naší inscenací souvisí, a slíbila přijet na zkoušku, pokud ji pozveme. Nepozvat žijícího autora, českého a ještě k tomu ochotného přijet, by byl čirý hazard. A tak jsme se opět potkaly hned na zahajovací zkoušce po prázdninách. Můžu říct za všechny zúčastněné, že to byly velmi příjemné a podnětné dopoledne a že jsme se dověděli spoustu zajímavých informací. Ale o sobě samotné toho moc neřekla, proto jsem byla ráda, když mi později odpověděla na pár dodatečných otázek...

Při čtení Commedia finity jsem se dozvíдалa spoustu nových informací o Emě Destiniové, ale zároveň jsem nahlédla do duše českého člověka. O čem je tedy tato hra víc? O divě, která dobyla svět, nebo o českém národě, který úspěch neodpouští?
Hru jsem psala především o věcech, které důvěrně znám, které jsem zažila, o nichž jsem četla. Zároveň musím přiznat, že vstupní branou do úvahy obecně je pro mě vždycky zcela konkrétní lidský osud. Hra je o nás všech, o těch vážených i o těch pohrdaných. Alespoň doufám. A zřejmě o považe nejen české – představení

našlo chápající diváky na Slovensku, v Polsku, Maďarsku i Švýcarsku. Jenže nebýt barvitě osobnosti, jakou Ema Destiniová nepochybně byla, zřejmě by mi chyběla inspirace, a tak by možná ani nevznikla tahle hra.

Co bylo hlavním spouštěčem pro napsání hry?

Dneska už je to téměř pohádka pro dospělé: koncem osmdesátých let vypsal tehdejší Svaz dramatických umělců anonymní soutěž o nejlepší monodrama. Do soutěže se hlásili jednotliví herci s texty, jejichž autor měl zůstat až do vyhlášení výsledků neznámý.

Mým manželem byl spisovatel Alex Koenigsmark, v té době zrovna „persona non grata“, jehož tvorba byla na tzv. černé listině. Jedna významná herečka mu nabídla, že napíše-li pro ni Emu Destiniovou jako monodrama, pokusí se s ní prorazit, autor bude muset být posléze zveřejněn, a tak může obejít zákaz. Nabídka byla velkorysá a lákavá, ale Alex nepsal ženské role rád, v jeho divadelních hrách jsou vždycky spíš kulisy než nositelkou děje. A tak mě požádal o pomoc. Pracovala jsem v té době pravidelně s prameny v muzeích, knihovnách, v Památkovém písemnictví. Naše společná představa byla, že prostuduji podklady a přijdu s fakty vhodnými pro dramatické zpracování. Nikdy jsem nepsala svobodněji, bez zábran, autocenzury, obavy, zda mi publikum porozumí. Psala jsem pro blízkou bytost, člověka, s nímž jsem si rozuměla nejlépe. Myslela jsem, že si jednu z postav vybere a zpracuje v plánované monodrama. Byl to z mé strany vlastně dopis na téma Ema; o lidech, o světě, o sobě, o nás dvou – žádná veřejnost neexistovala. A odpověď zněla: „Vždyť je to hotové; nech tam všechny čtyři a jdi do toho sama.“ A tak Gabriela Wilhelmová nazkoušela své první monodrama a vyhrály jsme spolu první cenu.

Byla vám Ema Destiniová blízká, znala jste její osud, nebo jste ho musela hodně studovat?
O Emě Destiniové jsem původně nevěděla víc, nežli každý průměrně vzdělaný našinec. Samozřejmě jsem nejdřív přečetla monografii profesora Václava Holzknechta, ale tenhle druh faktů bývá jen orientační, nikoliv inspirační. Mravenčení začalo korespondencí – ten jazyk! Moderní čeština a moderní vzhled do života. Spontaneita. Humor... Úžasná bytost. Přečetla jsem všechno, deníky, básničky, autorské kusy...

Trvalo to týdny, které dnes sama sobě závidím. Mám tu dámu moc ráda a navzdýcky.

Ve hře vystupují čtyři postavy, každá z jiné životní etapy Destininnové. Potkaly se vůbec? Mohly se potkat?

V této podobě jsou všechny čtyři čistá fikce. Ale všechny jsem potkala já sama a předpokládám, že i všichni, kdo hru uvidí. Jestli měl v životě někdo větší štěstí nežli naše operní hvězda, tak potkal třeba jen jednu z nich. Ale budu-li věrná vaší otázce: našla jsem jejich obrysy v přečtených listech a mohly se vyskytnout i všechny najednou.

Učitelka zpěvu, Služka, Společnice a Komorná jsou z různých sociálních skupin, mají velmi rozdílné charaktery, a tudíž se vyjadřují jiným slovníkem. Na mluvě jednotlivých figur jste si dala hodně záležet. Odporovala jste něco z toho i z Eminých dopisů?

Miluju češtinu; jazyk je pro mě nástroj nejbližší a také možná jediná dovednost, na kterou jsem pyšná. Slovník jednotlivých postav je odposlouchaný, nikoliv načetý.

Tato hra se hraje mnoho let. Máte nějakou její oblíbenou inscenaci? A mění se lety její inscenování nebo vyznění?

První nastudování, za které jsem vděčná, bylo v režii Lídy Engelové, která poprvé porušila původní monodramatické pojetí a přiblížila mě tak divadlu. Zajímavá byla také její další koncepce v pražské Viole, na které scénograficky spolupracoval Ivo Žídek; jsem moc ráda, že se s jeho odlišným pojetím setkávám i v pardubické inscenaci. Jako monodrama hru nejlépe zpracovala herečka Jana Trojanová, naposledy v režii Jaroslava Gillara. Samozřejmě vyvolává největší nadšení vždycky „dítka poslední“. Už na generálce jsem byla představením v režii Petra Novotného velmi dojatá. Naštěstí si nepamatuji žádnou inscenaci vyloženě neoblíbenou. A mění-li se vyznění? Myslím, že ne. Protože ani my se neměníme.

Myslím, že jste vystudovala historii umění. Co vám tento obor dal?

Můj původní obor byl čeština-maďarština na Filosofické fakultě UK, kde mi po dvou letech dovolili přibrat třetí obor: estetiku. Myslím, že všechny studované obory nám dávají totéž: čas se hledat a posléze se snad i najít. Za to patří mé alma mater dík.

Čím se zabýváte v současnosti?

Naštěstí se na mém profesním životě už léta nic nemění. Pravidelně připravuji setkání na předem daná témata. Občas překládám, občas píšu. Pořádám výstavy, účastním se diskusí. A spřádám plány – ale přiznávám s klasikem: „mým rodným bratrem je Oblomov“.

Zajímáte se o výtvarné umění. Jsou vám bližší současná díla, nebo preferujete nějaké konkrétní období?

Těžká odpověď. A nechci být nepřesná. Jenže: také každý z nás má svá proměnlivá vývojová období a v nich jsou mu blízká díla, s nimiž právě souzní. Mohu říct, že je mi blízké vše od století devatenáctého, ale s mnoha výjimkami, na které by možná tenhle rozhovor nestačil. Už téměř dvacet let pořádám (původně se svým manželem) každoroční velké výstavy na literární témata, jichž se účastní vždy kolem třiceti výtvarných umělců. Láká mě výtvarná odpověď na verbální otázky, překvapení, nečekané reakce. Asi preferuju především jakousi neutuchající zvědavost, kterou ve mně kumšt vzbuzuje.

Výtvarné umění je pro konzumenta něco, co ho musí bavit, co musí chtít. Myslím, že jen tak z nudy do galerie nejde nikdo. Ale kolik lidí si dnes koupí obraz? Myslíte si, že se dá tímto způsobem uživit?

Neb jsem měla vlastní galerii osm let, musím vás svou odpověď zklamat. Soudím, že se tím uživit nedá. Dále dosvědčuji, že do galerie chodí převážně lidé s nedostatkem fantazie. Ti lepší z nich o svém nedostatku vědí a pokládají občas otázky. Hurá – jsou na cestě! Obrazy si kupují nejčastěji snobové, kéž je jich více a kéž jim pánbůh jmění zachovati ráci. Samozřejmě, že i zde výjimky potvrzují pravidlo. Ale nejlépe to o pozitivní úloze snobů v podpoře umění řekl kdysi Zdeněk Podskalský, kterého si v zájmu všech galerií dovoluji ocitovat: „Ať žijí snobové, obdaření vzácnou, úctyhodnou, výjimečnou schopností divit se všemu, čemu nerozumějí, na rozdíl od těch, kteří všechno, čemu nerozumějí, zakážou!“

Literatura, výtvarné umění, divadlo. Co z toho je vám nejbližší?

Neumím odpovědět. Ale když musím, pokusím se o řazení: literatura, protože s ní mohu být sama a záleží jen na mně, kdy se setkáme. →

NA TISKOVÉ KONFERENCI PŘED PREMIÉROU, FOTO J. SEJKORA

Dovolí mi cestovat a dovolí mi stonat. Dovolí mi se k ní vracet a nemění se v čas. Pak divadlo, protože s ním nejsem sama nikdy, protože je mnohohlasné, protože interpretuje stokrát jinak, protože probouzí touhu účastnit se. Pak výtvarné umění, protože je neměnný svědek okamžiku, protože v něm poznávám proměny vlastních smyslů, protože je tiché a patetické zároveň.

Když jdete do divadla, jak si vybíráte inscenace? Máte oblíbené divadelní domy, soubory či autory, herce?

Situace je jiná od chvíle, kdy jsme se odstěhovali z Prahy. Dřív jsme si vlastně nevybírali; prostě jsme chtěli všechno vidět. Dnes už se musím rozhodovat trochu předem. Oblíbeným domem zůstal Cínoherní klub, ale chodím málo. Iniciátorem bývá pozvání, a tak se chodím dívat na kamarády mezi herci, mezi režiséry, mezi výtvarníky. Všichni, kdo něco umí, kdo znovu dokážou překvapit, jsou oblíbení.

Vaši hru inscenujeme v Pardubicích. Máte k tomuto městu nějaký vztah? Víte, že se

s režisérem Petrem Novotným znáte už spoustu let. Znáte tady ještě někoho?

Nejdéle, až neslušně dlouho znám scénografa Ivo Žídku a mimo okruh divadla je mi blízká sochařka Klára Klose, s níž jsem na mnoha výstavách spolupracovala. Město jsem coby nadšená turistka navštívila mnohokrát. Divadlo v Pardubicích je pojem; moc si vážím, že mohu být na chvíli jeho součástí. Celým pracovním týmem a jeho nasazením jsem nadšená. Myslím, že mě uvidíte nejen na premiéře, ale mnohem častěji. Těším se a všem děkuji. **JaU**

ABONMÁ NA ROK 2018

Pomalou se blíží konec roku 2017 a s ním i období obnovování abonentních vstupenek do Východočeského divadla – v polovině sezóny se vždy jedná o **ROČNÍ PŘEDPLATNÉ** (klasické, seniorské, dopolední a výběrové). Pokud jste našimi stálými předplatiteli, připomínáme vám, abyste si během listopadu nezapomněli svá místa obnovit, **prodej předplatného na rok 2018 pro stávající abonenty zahájíme už v pondělí 6. listopadu**. Rezervace míst budou drženy do pátku 1. prosince, poté budou neobnovené permanentky poskytnuty k volnému prodeji.

Pokud se vám líbí repertoár Východočeského divadla, ale zatím k nám nemáte abonentku, neváhejte a přidejte se k našim téměř osmi tisícům předplatitelů. Abonmá vám zaručí, že uvidíte všechny nastudované inscenace, k tomu s výraznou slevou oproti jednotlivě kupovaným vstupenkám. Navíc koupí předplatného získáte i mnoho bonusových výhod! **Prodej abonmá na rok 2018 novým zájemcům zahájíme v pondělí 11. prosince**.

Zajímavá je u nás také možnost výběru titulů podle scén, tzn. podle toho, v jakém prostoru se hrají – nabízíme tedy permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle. **Avšak pouze při zakoupení kompletního předplatného obdržíte ZDARMA jako bonus jeden slevový kupón.**

Podrobnější informace o jednotlivých typech předplatného, o využití slevového kupónu i připravovaných titrelech získáte v předprodeji vstupenek, na tel. č. 466 616 432 nebo 466 616 402, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz. RaS

Předplatné

2017

>>> ABONENTNÍ SKUPINY A, B, C, D, E, F, G, H, T, U, X

**Každé představení
hrájeme ve 4D!**

Zažijte to naživo!

HRA

NOVÝ ZÁBAVNÝ POŘAD S HERCI, KTERÍ SI NA NIC NEHRAJÍ

Po předchozích úspěšných talkshow Jany Uherové (Volání sirén, Večerní šumlování nebo naposledy cyklus Bez nápovědy) jsme se rozhodli v dlouholeté tradici těchto divácky oblíbených pořadů s herci Východočeského divadla pokračovat. Pomyslné žezlo přebírám od Jany sice s lehké rozklepanými koleny, ale také s velkou dávkou zvědavosti a moc se těším, až se **14. listopadu** v 19.00 hodin poprvé uvidíme na Malé scéně ve dvoře, kde vám představím zbrusu nový pořad s názvem **HRA**. Zahrají si v něm nejen herci **Jana Ondrušková** a **Petr Borovec**, ale spolu s nimi i vy! A přitom nepůjde tentokrát až tolik o divadlo, čeká vás společenská hra na motivy notoricky známé deskové hry, kde budou soutěžící z řad diváků spolu s herci předvádět a hádat jednotlivé pojmy z divadelního a kulturního prostředí. Do týmu každého z herců bychom rádi přidali jednoho či dva diváky,

kterí se mohou těšit na výhru v podobě vouchery na vstupenky na naše představení a další zajímavé ceny. Vy ostatní, kteří se rozhodnete Hru zatím jen zpovzdálí sledovat, jste samozřejmě také srdečně zváni, čeká vás již tradiční stolová úprava s možností konzumace občerstvení, příjemná a uvolněná atmosféra, troufám si říci i zábava a také možnost setkat se s vašimi oblíbenými herci opět trochu jinak. Vy, kteří byste rádi soutěžili, hlaste se prosím prostřednictvím e-mailu hlavackova@vcd.cz. O účasti v soutěži bude rozhodovat pořadí přihlášených soutěžících. Přijďte si hrát, neboť jak pravil Jan Ámos Komenský, hra je radost!

AnH

↑ PŘI HŘE SE URČITĚ POBAVÍTE STEJNĚ JAKO M. SIKOROVÁ PŘI PŘEDEŠLÉM PODOBNÉM TYPU POŘADU **BEZ NÁPŮVEDY**, FOTO J. SEJKORA

TŘIKRÁT ŽIVOT UŽ JEN JEDNOU

J. PEJCHAL, J. KALUŽNÝ, J. JANOUŠKOVÁ A M. SIKOROVÁ, TŘIKRÁT ŽIVOT, FOTO I. MIČKAL

V pátek 10. listopadu se rozloučíme s komedií TŘIKRÁT ŽIVOT světoznámé francouzské autorky Yasmíny Rezy. Hráli vám ji v Městském divadle Jindra Janoušková, Martina Sikorová, Jiří Kalužný a Josef Pejchal v režii Milana Schejbala. Všem se nám bude stýskat.

Loučení s inscenacemi, které jsou takzvaně vyhrané, je vždycky smutné. Někdy se stane, že se hercům uleví, že „tohle“ už nebudou nikdy hrát. To je samozřejmě hodně smutné, ale naštěstí se to ne děje často. Úplně jinak, hezky smutné je, když se představitelé se svými postavami plně sžijí a pak jim po nich přijde teskno. To je právě případ jemné, křehké komedie Tříkrát život. Pro jistou část diváků to nebyla komedie v pravém smyslu, které se český říká veselohra. Bylo velmi zajímavé sledovat jednotlivá představení, jak se proměňovala právě podle odezvy publika. Někdy si herci museli poradit se složitou situací, když diváci přišli v očekávání,

že jim každá replika polechtá bránici. V komedii Tříkrát život nepřichází smích tak přímočaře. O to větší byla radost, když bylo z hlediště cítit, jak se diváci postupně nacházejí v manželských dialozích, přeskočí mezi nimi a herci jiskra souznění a začne zábava citlivá, v tom nejlepším a nikterak nabubřelém smyslu oduševněná. Naštěstí k této situaci docházelo často, to je pro herce a všechny tvůrce největší odměna za citlivou a precizní práci. A potvrzení dobrého autorského díla. Měli jsme na jedné z posledních repríz i autorčina krajana, který vyprávěl, že podobně nevyzpytatelná byla i představení ve Francii. Proměňovala se podle seskupení diváků, jejich životní

situace i momentální nálady. A přesně takové je to i s postavami komedie Tříkrát život, v níž jedna situace dopadne třikrát úplně jinak a možná na to má vliv i šelest vzduchu způsobený mávnutím motýlích křídel. Prosím zúčastnění herce a pana režiséra, aby svým postavám vzkázali něco na rozloučenou...

JINDRA JANOUŠKOVÁ (Ines): Abych řekla pravdu, tak derniéra mě zaskočila, ale je pravda, že český divák očekává příběh, který má začátek a konec. Nejlépe je, když zlo je potrestáno a dobro zvítězí. Naše komedie nezobrazuje žádný příběh, ale jednu situaci, a to je málo. A poučení?!! Já jsem toto představení měla moc ráda a užívala jsem si ho. Měla jsem, a to i díky režijnímu vedení, přesnou představu o charakteru a chování. Ines mě bavila a nejen mě. Myslím, že diváci se bavili se mnou...

JIRÍ KALUŽNÝ (Hubert): Jak říká pan Jaroslav Cimrman: Tak končí naše komedie... Já už jsem ale docela velký kluk a vím, že v životě se dějí horší věci, tak to snad přežiju.

MARTINA SIKOROVÁ (Soňa): Nějak nemám potřebu se loučit, už zkoušíme další taky (nejen) textově náročnou komedii Z postele do postele, takže se mi možná spíš uleví... Každopádně díky za setkání. A co jsem si uvědomila s postavou Soní? Že když mám sílu být v klidu a radosti, věci se

vyvíjejí směrem hojnosti... stačí z té vlny sklouznout a můžu dopadnout stejně jako včera... ale dnes je dnes.

JOSEF PEJCHAL (Henri): Každé příjemné setkání s někým, koho si vážím, mi přinese mnoho radostných momentů, na které pak velmi rád vzpomínám. Proto budu velmi rád vzpomínat nejen na celý tvůrčí tým tohoto představení, ale i na autorku Yasminu Rezu. A doufám, že se spolu někdy ještě „pracovně setkáme“, třeba v představení Bůh masakru.

MILAN SCHEJBAL (režisér): Komédie Yasminy Rezy mám moc rád pro jejich inteligentní humor a velmi úsporné, leč lapidární, dialogy. Hledání jevištního ztvárnění její předlohy Tříkrát život bylo velkým dobrodružstvím. A krásným dobrodružstvím. Lvi podíl na v pravém slova smyslu tvůrčím procesu zkoušení mají všichni čtyři herci, kteří se mnou toto dobrodružství podnikli. Pro mě to byl opravdu zážitek a nejen za to bych jim chtěl ještě jednou poděkovat.

JaP

NOČNÍ DIVADLO NARUBY

Třetí listopadová sobota bude tradičně patřit **NOCI DIVADEL**, která letos oslaví pět let své existence v České republice. V sobotu **18. listopadu** tak opět ožijí divadla ve všech koutech naší země, návštěvníci se mohou těšit na nevšední divadelní zážitky, které jsou připravovány exkluzivně pro tuto událost. Na programu bude přes 500 workshopů, představení, koncertů, seminářů, nočních prohlídek divadelních zákulisí či diskusí s herci, scénografy a režiséry. „Česká Noc divadel je součástí mezinárodního projektu *European Theatre Night*, který odstartovala v roce

2008 v Chorvatsku debutová *Noc Kazališta*. Myšlenka společného divadelního svátku se postupně rozšířila do více jak desítky evropských zemí. Česká Noc divadel, která existuje od roku 2013, je díky účasti více jak 50 000 návštěvníků největším projektem v rámci *European Theatre Night*,” říká Viktorie Schmoranzová z pořadajícího Divadelního ústavu. Více informací o této jedinečné akci naleznete na www.nocdivadel.cz.

Východočeské divadlo se k Noci divadel připojí originálním způsobem, stejně jako v minulých ročnících zájemce o tuto výjimečnou akci do programu aktivně zapojí. „Po večerním představení *Leptišek* bude následovat neformální beseda s diváky. Poté se účastníci budou moci rozhodnout pro tři druhy aktivit – buď se zapojí do nazkoušení hereckého výstupu či etudy pod vedením našich herců, nebo si projdou všechna zákoutí Městského divadla v doprovodu ředitele Petra Dohnala. Třetí možností bude novinka – diváci si spolu s dramaturgyní Aníškou Hlaváčkovou a herci Janou Ondruškovou a Petrem Borovcem zahrají na Malé scéně zkrácenou verzi našeho nového projektu *HRA*, který se teprve rozbíhá, premiéru bude mít 14. listopadu. Divadelní noci je vyhrazen čas do půlnoci, takže kolem půl dvanácté se všichni sejdou v hledišti a vzájemně si předvedou, co nazkoušeli. Obvykle to bývá velká legrace, nechat si ji ujít by byla velká škoda,” láká Jana Uherová, která se také zapojí do prohlídek divadelního zákulisí. Pardubická Noc divadel 2017 s podtitulem **Divadlo naruby** propukne v Městském divadle ve 22.00 hodin. Vstupenky jsou v prodeji za symbolických 50 Kč, tak neváhejte a přijďte s námi aktivně prožít část noci v divadle!

RaS

BLÁZNIVÉ NŮŽKY

UŽ DESET LET NA SCÉNĚ!

13. října uplynulo přesně deset let od premiéry komedie **BLÁZNIVÉ NŮŽKY**, kterou tehdy Východočeské divadlo přivedlo poprvé na česká divadelní prkna.

Režie jedinečné interaktivní hry, do níž se zapojují sami diváci, se chopil Petr Novotný. Překlad připravil tehdejší dramaturg divadla Martin Fahrner. Inscenace v Pardubicích a na zájezdech dosáhla již téměř 150 repríz a o své diváky stále nemá nouzi!

„Bláznivé nůžky jsou detektivní crazy komedii. Hra nás zavádí do kadeřnického salónu se svérázným a zábavným personálem, kam přichází několik náhodných i stálých zákazníků. Najednou se o patro výš stane vražda a jedinými, opravdu nestrannými pozorovateli a svědky jsou diváci. Jenom oni mohou vypovídat a usvědčit vraha,“ připomíná výchozí zápletku dramaturgyně Jana Uherová.

Obsazení se od premiéry proměnilo jen minimálně, v inscenaci hrají Dagmar Novotná, Petra Janečková, kterou na dva roky po dobu její mateřské dovolené alternovala Martina Sikorová, Ladislav Špíner, Petr Dohnal, Alexandr Postler a Milan Němec, jenž nahradil původně obsazeného Josefa Vránu, který odešel z angažmá.

Od premiéry se však změnila scéna uvádění, z velkého jeviště Městského divadla se titul po osmi letech přenesl do komorního prostoru Malé scény ve dvoře.

Původní provedení Bláznivých nůžek v americkém Bostonu se dočkalo zápisu do Guinnessovy knihy rekordů jako nejdéle hraný nemuzikálový titul v Americe a po Pasti na myši jako druhá nejdéle uváděná hra na světě! Verze režiséra Petra Novotného se rozhodně zapíše alespoň do historických analýz Východočeského divadla, neboť skutečně jde o nejdéle uváděnou hru v historii pardubického souboru!

Úspěch Bláznivé nůžky skládají nejen u diváků, ale i u odborné veřejnosti. Na VIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu získala jejich inscenace titul Komedie roku 2007 a Ladislav Špíner byl v roli Tonyho oceněn za nejlepší mužský herecký výkon festivalu! Inscenace je i nositelkou Ceny poroty přehlídky České divadlo 2008!

„Po neskutečně úspěšném tažení Bláznivých nůžek v Pardubicích po tomto titulu sáhlo několik dalších divadel a pokaždé se jezdili režiséři a dramaturgové dívat na naše představení. Nechat se inspirovat. Důvodem je fakt, že téměř nikdo z inscenátorů si neumí představit, jak tato hra bude fungovat s diváky. Budou klást otázky? Jaké? Nebudou v tom herci sami? Ale všude, opravdu v každém divadle se potvrdí, že publikum kus miluje, protože ho baví ta hra, kterou spolu s herci hraje,“ uzavírá Jana Uherová.

RaS

↓ DIVÁCI NEJENŽE SVÝM HLASOVÁNÍ URČUJÍ VRAHA, DO DĚJE JSOU I SAMI AKTIVNĚ ZAPOJOVÁNÍ.
ZDE DIVÁČKA POMÁHÁ V PÁTRÁNÍ D. NOVOTNÉ A P. DOHNALOVÍ, FOTO J. SEJKORA

DIVADELNÍ KALENDÁŘ 2018

Každoročně pro vás připravujeme divadelní kalendář, který mapuje bohatý repertoár Východočeského divadla. A nejenak tomu samozřejmě je i letos, tiskařské stroje už jedou na plné obrátky, abychom vám už na začátku listopadu mohli předložit nový kalendář na rok 2018.

Kalendář bude opět stolní, neboť nám tato verze připadá praktičtější než nástěnná varianta. Můžete si do něj vpisovat různé upomínky, třeba kdy máte v plánu návštěvu divadla, kdy začíná prodej předplatného a tak podobně... V kalendáři naleznete 27 fotografií, které jsou průřezem našich inscenací a zároveň i nabídkou titulů, které u nás můžete vidět. Navíc už listy obsahují i termíny premiér a dalších výjimečných akcí divadla v příštím roce, jako je GRAND Festival smíchů či Divadelní bál.

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE
2018

Kalendář lze zakoupit v předprodeji divadla, v divadelním obchůdku ve foyer nebo on-line na webu divadla www.vcd.cz. A jeden tip na závěr – blíží se Vánoce, využijte kalendář jako originální vánoční dárek! RaS

HERCI PŘEDÁVAJÍ RADOST NEJEN NA JEVIŠTI...

Divadelní klub je místem, kde během představení a zkoušek většinou herci čekají na své výstupy, občas je zde však naleznete i v rolích, ve kterých byste je rozhodně nečekali! Na konci září zde v rámci Dnů českého piva hosty obsluhovali **Petr Borovec** a **Tomáš Lněnička**, kteří připravili speciální menu, sami pak objednávali, doporučovali, roznášeli, točili pivo, nalávali víno i něco tvrdšího a hlavně bavili společnost... Mimořádný večer se protáhl do brzkých ranních hodin, domů ale všichni odcházeli nadmíru spokojení!

A protože se návštěvníci Divadelního klubu velmi často vyptávali na pokračování veleúspěšné akce s herci alias číšníky, provozovatelé naší divadelní restaurace se ke všeobecné radosti rozhodli, že večer v podobném duchu zopakují. Za bar se tentokrát postaví **JANA ONDRUŠKOVÁ** a **PEPA LÁSKA**, kteří vás v pátek **10. listopadu** provedou speciálním svatomartinským předvečerem, při němž nebude chybět pečená husa, ochutnávka mladých vín Habánských sklepů a samozřejmě spousta legrace.

Jen tak na okraj, 10. listopadu se také loučíme s komedií **Tříkrát život**, takže doporučujeme následující průběh večera – návštěva představení a poté pokračování zábavy dole v Divadelním klubu. Budeme se na vás těšit! Pro jistotu si ale zarezervujte stůl... RaS

V ZÁŘÍ V DIVADELNÍM KLUBU OBSLUHOVALI P. BOROVEC A T. LNĚNIČKA,
FOTO L. KŘIČENSKÁ

Z KAŠPÁRKA A DRAKA BUDOU KAMARÁDI

ČLENOVÉ STUDIA LAIK NA ZKOUŠCE POHÁDKY KAŠPÁREK A DRÁK, FOTO J. SEJKORA

Mladé divadelní studio LAIK uvede novou dětskou inscenaci. Tentokrát se jedná o pohádku Dany Bartůňkové KAŠPÁREK A DRÁK. Premiéra se uskuteční v neděli 19. listopadu od 15.00 hodin na Malé scéně ve dvoře. Přijďte se s vašimi dětmi podívat na veselý a hravý příběh plný humoru, kouzelných bytostí a písniček.

Studio LAIK působí při Východočeském divadle již pátou sezónu. Starší členové amatérského souboru v září představili hiphopovou komedii *Výlet*, nyní je tedy řada na jejich mladších kolezích, kteří pohádku nastudovali opět pod dohledem a pilným vedením herce **Zdeňka Rumpíka**. „*Najít pohádku pro velké množství dětí a k tomu, aby bavila nejen je, ale i naše dětské diváky, je vždy velmi náročné.*“

Tentokrát jsme sáhli po autorské pohádce Dany Bartůňkové. Jedná se o hravou a vtipnou hru, která děti hned od prvního zkoušení nadchla,“ prozrazuje režisér.

Dana Bartůňková je rodačka z Prahy, kde absolvovala hudebně-dramatické oddělení tamní konzervatoře. Diváci ji mohou znát ze scén pražského Divadla Komedie či Divadla Skelet. V současné době spolupracuje s Pohádkovým divadlem Julie Juríštové. Dana Bartůňková slavila svůj úspěch také v televizi, a to například v seriálech *Plechová kavalérie*, *Malý pitaval* z velkého

města, *Černí baroni* nebo v pohádce *S čerty nejsou žerty*, kde hrála princeznu Angelinu. Mimo herectví se věnuje i řadě dalších uměleckých činností, jako je navrhování kostýmů či psaní her a pohádek. Pohádka *Kašpárek a drak* zavádí diváky do pohádkového království, do něhož přichází Kašpárek, aby pobavil a rozesmál zdejší lid. Netuší však, kolik dobrodružství bude tato cesta obnášet. Potká spoustu kouzelných bytostí, jako jsou víly či skřítky, ale nebude chybět ani zlá čarodějnice, loupežníci a dokonce i drak!

Titulní roli v nové pohádce ztvární **TOMÁŠ PEKÁREK**, jenž kromě inscenací LAIKu už účinkoval i vedle profesionálních herců na scéně Východočeského divadla, a to v inscenacích *Balada pro banditu*, *Richard III.*, *Kavkazský křídový kruh* a *Lovecké scény z Dolního Bavorska*. Pojďme se s mladým hereckým talentem, který má rád i tancování, blíže seznámit...

Tomáši, nejdřív nám prozrad', jak dlouho už jsi v LAIKu?
Už od začátku. Takže to bude už pět let.

To je paráda. A co tě tu baví nejvíce?

Nejvíce mě baví hrát. Nebaví mě moc zpívání, ale hraju moc rád. A jsme tu skvělá parta, je tu legrace, proto sem chodím moc rád.

Hrál jsi spoustu hezkých rolí nejen v LAIKu, ale dokonce i po boku profesionálních herců. Které inscenace tě nejvíce zaujaly?

Z našich „laikovských“ to bylo Elce, Pelce, protože to byla legrace. Navíc jsem se musel naučit hrát s loutkou, což bylo něco nového. To mě bavilo moc! A z profesionálních inscenací to byl *Richard III.*, protože tam jsem měl větší roli a zkusil jsem si i náročnou scénu s umíráním. I to byla ale legrace.

Ted' hraješ Kašpárka. O čem ta pohádka podle tebe je?

Moc toho říkat nemůžu, aby se diváci měli na co těšit. Ale je to pohádka o Kašpárkovi, který se seznámí s drakem a spolu s kouzelnými bytostmi zachrání království před čarodějnici Karambalumpapumpou.

A závěrem nám řekni, proč si myslíš, že by měly děti přijít?
Určitě přijďte, protože vás čeká spousta zábavy a písniček. A my se už na vás moc těšíme!

KrP

FOTO J. SEJKORA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
TELEFON: 466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

ComArr

BARTH

HAK

CENTRUM

A BARRAGES CONSTRUCTION COMPANY

Kávoviny
KAVA PRO KAždou

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

Dvojka
Český rozhlas

Country
radio

RADIO
JOLKA

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

Radio
100

BEAT
radio

88.0
FM

DUSTV
ZABAVNÉHO CESTOVÁNÍ

TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2017 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: D. NOVOTNÁ, COMMEDIA FINITA, FOTO J. VOSTÁREK

DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ